

Præsident Trumps egen nye Nationale Forsvarsstrategi er en større trussel mod ham end Mueller og 'Russiagate'

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Hvordan går det til, at premierminister Shinzo Abes lederskab i Japan nu ser både Kina og Rusland som nære partnere for samarbejde, alt imens præsident Trumps forsvarsminister og nationale sikkerhedsrådgiver erklærer Rusland og Kina for større trusler mod USA, end international terrorisme?

Japan er Amerikas nærmeste allierede i Asien, nærmeste partner mht. at lægge pres på Nordkorea om at blive atomvåbenfrit, og er en umiddelbar nabo til både Kina og Rusland, og til Koreahalvøen. Premierminister Abe er, ligesom Trump, gentagne gange mødtes med den russiske præsident Putin over samme tidsperiode, og har, ligesom Trump, haft en *intention* om at udvikle samarbejde.

Men, Abe har gennemført denne intention, og gennemfører nu også Japans tilslutning til Bælte & Vej Initiativet; det er Trump blevet forhindret i. Som både Rusland og Kina klart ser, så er han blevet forhindret af sin 'McCarthy'-opposition, som på det bestemteste omfatter det Republikanske Parti og militæret.

»Russiagate«-kupforsøget mod Trump, anført af den juridiske lejemorder Robert Mueller, har lidt alvorlig skade gennem vores egen og andres afsløringer, og kan besejres.

Nu udgør det strategiske vanvid, der omgiver præsidenten – og som det nye udkast til en National Forsvarsstrategi, der blev afsløret af forsvarsminister Mattis – en større fare: for ham, for USA og for menneskeslægten. Tag tidligere forsvarsminister William Perrys advarsel til efterretning, om, at det falske missilvarsel på Hawaii ikke var falsk alarm, men derimod alarmklokken om at vågne op, der ringede, og som fortalte, hvor tæt vi er bare på atomødelæggelse pr. fejltagelse under en konfrontationskrise mellem atommagter. Tag til efterretning de advarsler, der kommer fra kongresmedlem Tulsi Gabbard fra Hawai'i om, at Bush-Obamas »krige for regimeskifte« skal afsluttes – som det var Trumps hensigt – eller også vil truslen om atomkrig ligge foran vores dør.

Selv, hvis vi undgår denne ødelæggelse, så vil strategien for konfrontation mellem stormagter, som for nylig er udtalt af vicepræsident Spence, forsvarsminister Mattis, gale Napoleon'er i GOP (det Republikanske Parti) såsom senatorerne Marco Rubio og Ted Cruz, osv., fjerne enhver chance for samarbejde med Kina i Bælte og Vej Initiativet for store infrastrukturplaner, eller med Rusland om fred i Sydvestasien.

En ny Kold Krig? Glem det. I den Kolde Krig havde USA flere allierede. Med sin erklæring om krig med Kina, Rusland og den »Nye Silkevej«, har Amerika kun én fjende: Storbritannien, den store udnytter af amerikansk militærmagt og store ødelægger, indefra, af amerikansk, økonomisk magt.

Præsidenten bør – hvad han muligvis også vil – erklære den nye Nationale Forsvarsstrategi for ugyldig, og så i stedet benytte muligheden i Davos (Økonomiske Verdensforum, 23.-26. jan., -red) eller med sin State of the Union-tale til at erklære, at USA tilslutter sig den »Nye Silkevej«. Det vil for Amerikas indenrigspolitik indebære det, Lyndon LaRouche har kaldt »Fire Nye Love til Nationens Redning«, som vi nu mobiliserer for at sætte i centrum for de forestående midtvejsvalg.

Foto: Præsident Donald J. Trump underskriver H.R. 2810,

National Defense Authorization Act for budgetåret 2018. 12. december, 2017. (Official White House Photo by Stephanie Chasz)

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens

fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Download (PDF, Unknown)

En ny Kold Krig? – Nej, men det kunne blive værre end en Kold Krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. jan., 2018 – Fra Rusland, fra Kina og fra New York Universitets dr. Stephen F. Cohen i USA taler eksperter om begyndelsen til en ny Kold Krig – og hermed faren for en varm krig mellem supermagterne, og endda atomangreb.

For dem, der gennemlevede det, fremmaner udtrykket »Kold Krig« billedet af et endeløst, endimensionalt mareridt uden mulighed for flugt. Det slår tankeprocessen ihjel – hvilket vi har meget dårligt råd til lige nu.

I realiteten er den historiske parallel helt forkert – men resultaterne af de neokonservatives og neoliberaleres vilde kasten USA ind i konfrontation med Rusland og Kina i dag kunne rent faktisk være værre end forrige århundredes Kolde Krig. Husk, at, efter forbrydelsen med to atombomber over Japan, blev atomvåben aldrig brugt under den Kolde Krig – selvom der var mange tilløb og tilfælde af ren held. Amerikanske tropper har aldrig kæmpet mod russiske tropper. Selvom amerikanske og kinesiske tropper kæmpede i Korea, var de to nationer aldrig

rent faktisk i krig med hinanden. Det var på et hængende hår i missilkrisen på Cuba – hvor civilisationen kun blev reddet af den snart herefter myrdede præsident Jack Kennedy. Men på en eller anden måde blev de galninge, som fandtes i mængder på begge sider, sluttelig holdt stangen – ofte kun lige.

Men, holdes de stangen nu? Er det, hvad vi ser i det aktuelle opgør i regeringen i USA, eller i den demokratiske senator fra Illinois, Dick Durbins obskøne bagvaskelse? Nej, tværtimod! Betydningen er her, at »modstandsbevægelsen« har overtaget galeanstalten, som i Edgar Allan Poes »Doktor Tjære og professor Fjers system«. Deres »strategi« er »bare kom an!« »Jo værre, desto bedre!« Især nu, hvor kendsgerninger er ved at blive offentliggjort, som vil sprænge hele »Russiagate«-svindlen imod præsident Trump og Forfatningen. De håber, imod alt håb, at hvis de simpelt hen endevender alting og smider det ud ad vinduet, så vil det på en eller anden måde føre til fjernelsen af den forhadte præsident Trump.

En mand, der brugte sin hjerne helt, mens han levede det halve af sit liv i den Kolde Krig, er statsmand Lyndon LaRouche. Med forbløffende nøjagtighed forudsagde han vejen ud af skyggerne, kastet af et atomholocaust. Bælte & Vej, den Nye Silkevej, er blot nutidens version af hans vision, der går tilbage til 1960'erne. Selvom hans Strategiske Forsvarsinitiativ aldrig blev virkelig vedtaget af begge supermagterne – selvom vi var tæt på – så bragte det ikke desto mindre den Kolde Krig til en afslutning ved udgangen af 1980'erne sådan, som LaRouche så præcist havde forudsagt.

LaRouche og hans metode, med de Fire Love, som inkorporerer det Strategiske Forsvarsinitiativ i hele hans karriere som en banebrydende videnskabsmand og økonom, kan bringe os gennem denne krise tids nok til at undgå den katastrofe, der truer.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Nursultan Nazarbayev fra Kasakhstan under en arbejdsfrokost. 16. januar, 2018. (Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

USA's neokonservative fraktion udsteder National Forsvarsstrategi; går med i britisk kup mod Trump

20. jan., 2018 – Den Nationale Forsvarsstrategi, som i går blev udgivet af forsvarsminister Jim Mattis, og som falder ind under den Nationale Sikkerhedsstrategi fra december 2017, er en krigserklæring mod kernen i den politik, på baggrund af hvilken præsident Trump blev valgt, og som er en genoprettelse af gode, amerikanske arbejdsrelationer med verdens stormagter, der var blevet ødelagt af Bush- og Obamas regimer. Og som sådan er det en del af det britiskorkestrerede drive for at enten svinebinde, afsætte ved en rigsret, vælte eller myrde USA's præsident.

Præsident Trump har gentagne gange sagt, at gode relationer med Rusland og Kina er en »god ting«; hans modstandere i det militære etablissement erklærer, i det Nationale Forsvarsstrategi-dokument, at deres »hovedprioriteter« er at mobilisere USA's militære, økonomiske, finansielle, diplomatiske, vedr. retshåndhævelse, efterretnings- og »informations«-aktiver imod Rusland og Kina, fordi disse nationer – og ikke terrorisme eller »slyngelregimer« – er USA's primære modstandere. Og hvorfor? Fordi Rusland og Kina »underminerer den internationale orden«, med dens nedskæringspolitik og permanent krigsførelse, som det amerikanske folk valgte præsident Trump for at afslutte.

»National Forsvarsstrategi vil genopbygge dominans«, lød overskriften på meddelelsen på pressebriefingen, som viceassistent-forsvarsminister for udvikling af strategi og styrker, Elbridge Colby, holdt over dokumentet i går. Den 12 sider lange, ikke-klassificerede »Opsummering af National Forsvarsstrategi 2018« angriber Kina og Rusland igen og igen for at true en unipolær verden – som ikke længere findes. Kinas Bælte & Vej Initiativ nævnes ikke ved navn (i hvert fald ikke i det ikke-klassificerede dokument), men Kina fordømmes gentaget for at »anvende aggressive økonomiske metoder for at intimidere sine naboer«. USA's allierede og partnere skal klemmes til at yde »større forsvarssamarbejde« og »bidrage med militære kapaciteter« til »koalitioner« i især Europa, Mellemøsten og Indo-Stillehavsområdet; Forsvarsministeriet planlægger at mobilisere tværinstitutionel handling for at »modgå« USA's allieredes økonomiske relationer med »modstandere«. Rummet erklæres ligeledes for at være et »krigsområde«, alt imens USA's atomvåbentriade skal moderniseres.

Med en refleksion af den gamle, trøtte, oligarkiske, geopolitiske hensigt, der er typisk for dokumentet som helhed, hævder uddrag fra afsnittet for »Strategisk miljø«, at »Kina og Rusland nu underminerer den internationale orden inde fra systemet, ved at udnytte dets fordele samtidig med, at de modarbejder dets principper og adfærdskodeks«. Dokumentet hævder, at den »fornyede tilsynekomst af langsigtet, strategisk konkurrence fra det, den Nationale Sikkerhedsstrategi klassificerer som revisionistiske magter« er »hovedudfordringen mod amerikansk velstand og sikkerhed ... Det bliver i stigende grad klart, at Kina og Rusland ønsker at forme en verden, der er i overensstemmelse med deres autoritære model – og opnå at få vetoret over andre nationers økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige beslutninger«.

Det hævder desuden, at »Kina benytter modernisering af militæret, operationer for at opnå indflydelse og aggressiv

økonomi som løftestang for at tvinge nabolande til at genindordne Indo-Stillehavsområdet til deres fordel. Med Kina, der fortsætter sin militære opstigning og hævder magt gennem en langsigtet, nationalt omfattende strategi, vil Kina fortsat forfølge et program for modernisering af militæret og søge regionalt herredømme i Indo-Stillehavsområdet i den nære fremtid ... Sideløbende hermed søger Rusland vetoet over nationer i dets periferi med hensyn til disses regeringsbeslutninger og økonomiske og diplomatiske beslutninger, for at splintre NATO og ændre europæiske og mellemøstlige strukturer for sikkerhed og økonomi til sin fordel.«

Foto: USA's forsvarsminister Jim Mattis annoncerer den Nationale Forsvarsstrategi.

Kina responderer skarpt på Washingtons farlige neokonservative bandes provokationer

20. jan., 2018 – Kina fortsætter med angreb på de neokonservative politikker, der kommer fra USA, og som de finder farlige og truende, alt imens de demonstrerer den klare forståelse, at gode amerikansk-kinesiske relationer er nødvendige, og at der er en intensiv krig mellem fraktioner i gang omkring Trumps præsidentskab samtidig med, at de bevarer en åben og positiv holdning over for Trump personligt.

Med en respons på Pentagons nye dokument for National Forsvarsstrategi og andre nylige udviklinger, erklærede en

talsmand for den Kinesiske Ambassade i Washington: »Hvis en person altid har mørke briller på, vil han aldrig se en lysende verden ... Fred og udvikling er temaerne for den nuværende æra og udgør ligeledes menneskedens fælles forhåbninger. Men, hvis nogle mennesker ser verden ud fra en tankegang om Kold Krig og nulsumsspil, så er de forudbestemt til kun at se konflikt og konfrontation.« *China Daily* skrev, at talsmanden sagde, at Kina og USA bærer et stort ansvar, og at de har en udstrakt, fælles interesse i at opretholde fred og stabilitet og i at promovere global udvikling og velstand. »Vi håber, at USA kan lægge sig på linje med tendensen i verden og befolkningens vilje og sætte verden og de kinesisk-amerikanske relationer ind i et perspektiv for samarbejde.«

På lignende måde blev talsperson for Udenrigsministeriet Lu Kang den 19. jan. bedt om at respondere til øverste kommandør af USA's Stillehavskommando, admiral Harry Harris' kommentarer den 18. jan., under et sikkerhedsmøde, sponsoreret af den indiske regering, om, at »kendsgerningen er den, at Kina er en nedbrydende kraft for en overgang i området.« Lu sagde: »Hvad i alverden er de så bekymrede over, og at Kina er en nedbrydende kraft for hvad? Kina har altid fulgt en kurs for fredelig udvikling. Det er, hvad vi har sagt og gjort.« Han fortsatte med nogen ironi: »Det er blot en kommentar fra nogle personer. Det er ikke første gang, de gør dette ... Jeg håber, man vil give mere opmærksomhed til reaktionerne og kommentarerne fra det internationale samfund. Der er selvfølgelig altid en dyb uro om Kina, der kommer fra nogle personer og visse lande.«

Xinhua har en artikel 19. jan. med overskriften, »Kina-iagttagere siger, hyppige interaktioner mellem Xi og Trump er vigtige for bilaterale bånd«. Artiklen citerer tre eksperter i USA, som *Xinhua* har interviewet, og som fastslår den pointe, at »Kina-iagttagere i USA har sagt, at et godt, personligt forhold og hyppige udvekslinger af ideer er vigtigt for de kinesisk-amerikanske relationer«.

I mellemtiden rapporterer Global Times, at Trump har mange tilhængere i den kinesiske befolkning, hvor han »sættes højt som en patriot, der trodser den politiske korrekthed«. For eksempel skrev Qiu Zhenhai, en populær Phoenix Tv-kommentator, på sin sociale medieside, »Det er en indiskutabel kendsgerning, at mange kinesere elsker Trump, og det blev mere åbenbart efter hans besøg i Kina sidste november«.

Foto: Præsident Donald Trump under sit besøg til Kina hyldes af børn med amerikanske og kinesiske flag.

**»Tiden er inde til at lukke
britiske
imperieoperationer ned«
Helga Zepp-LaRouche i
ugentlig
international webcast. pdf og
video**

Så vil jeg gerne sige noget om de subjektive grunde til, at jeg, på trods af alle disse farer, er fundamentalt meget optimistisk: Og der er ikke er nogen pointe i at være bekymret. Man må have en vision for, hvor man med sit liv vil bidrage til forbedringen af den menneskelige race. Jeg har en vision, der ikke er helt identisk med Xi Jinpings, men min vision er også meget lig min mands, med hvem jeg i 40 år har arbejdet på dette, at vi har en verden, hvor hvert enkelt menneske på denne planet kan få et anstændigt liv, kan opnå at

opfylde hele det potentiale, som det enkelte menneske har, og at menneskeheden kan blive voksen! Vi kan gå tilbage til de værdier, der er karakteristiske for den Amerikanske Revolution, for den Tyske Klassik, for den Italienske Renæssance og andre af kulturens højdepunkter. Jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan få en kulturel renæssance for klassisk musik, klassisk poesi, og eftersom Kina allerede er på denne kurs ved at genoplive den konfutsianske tradition og lægger stor vægt på klassisk kultur og videnskabelige gennembrud, mener jeg, at Vesten virkelig bør gentænke, hvad vore bidrag til universalhistoriens fremme var, og dernæst genoplive dem og få en dialog mellem kulturer med alle landes bedste traditioner.

Jeg mener, at dette er menneskets natur.

Download (PDF, Unknown)

**Afslut kuppet; Stop den næste krig;
Byg Verdenslandbroen.**

Taler af forfatter til EIR's Mueller-dossier Barbara Boyd og VIPS- medlemmerne William Binney og Ray McGovern. Video og pdf.

Vi vil lægge ud med Barbara Boyd. Barbara er forfatter af den særlige undersøgelsesrapport, som nogle af jer måske har set; titlen er »Robert er en juridisk lejemorder; Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Hun vil være med her på skærmen. Efter hende har vi to talere; William Binney, der sidder her på min højre side, og dernæst Ray McGovern (begge medlemmer af VIPS). Jeg vil introducere dem hver især, når de taler, selv om jeg ikke ved, om de faktisk behøver ret megen introduktion. Nu til vores første taler.

(Dansk udskrift af Barbara Boyds præsentation)

Download (PDF, Unknown)

VIPS' William Binney advarer: Russiagate-løgnene, der propagerer for krig, må stoppes

3. jan., 2018 – Top-whistlebloweren fra det Nationale Sikkerhedsbureau (NSA), William Binney, har igen angrebet den farlige »Russiagate«-svindel i et interview med Dennis Bernstein, der blev offentliggjort af *ConsortiumNews* den 1. jan., med overskriften, »De stadig manglende beviser for Russiagate«. Bernstein talte med Binney den 28. dec., en uge efter, at VIPS (Veteran Intelligence for Sanity) offentliggjorde sit seneste memorandum til præsidenten, som blev udgivet på *ConsortiumNews'* reserverede sider til »VIPS Memoer«.

Forespurgt af Bernstein om, hvorfor han er bekymret »over Russiagate-efterforskningen og McCarthy-taktikkerne, der bruges«, gik Binney direkte til sagens kerne:

»Til syvende og sidst er min hovedbekymring den, at dette kunne føre til en reel krig med Rusland. Den kurs bør vi under ingen omstændigheder følge. Vi må komme ud af alle disse krige. Jeg er også bekymret over, hvad det er, vi gør ved vores eget demokrati. Vi tramper på de fundamentale principper, der er indeholdt i Forfatningen. Den eneste måde, hvorpå alt dette kan vendes, er at begynde at lægge sag an mod disse personer, der deltager i og håndterer disse aktiviteter, som ganske klart er forfatningsstridige.«

Binney vil tale i New York City den 5. jan. kl. 19 (EST) sammen med sin kollega i VIPS, Ray McGovern, og Barbara Boyd fra LaRouche PAC, på LaRouche PAC's borgermøde, over spørgsmålet, »Afslut kuppet, stop den næste krig og byg

Verdenslandbroen«. Mødet streames live på LaRouche PAC's hjemmeside.

Foto: Medlem af VIPS, William Binney.

Den Nye Silkevej forandrer nu verden:

USA må tilslutte sig i 2018.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 28. dec., 2017

Kan vi i tide, før et nyt finanskrak kommer ned over os – det hænger jo over vores hoved som et Damoklessværd – kan vi i tide skabe denne form for forandring i USA i særdeleshed, men også i Vesteuropa, hvor vi tilslutter os dette nye paradigme, eller vil denne kamp for civilisationen blive tabt? Jeg er meget optimistisk mht., at den kan vindes, men det kræver aktivitet: Vi oplever ikke dialektisk materialisme, eller historisk materialisme, hvor positive begivenheder får deres eget liv; for, det er altid den subjektive faktor, der spiller en meget stor rolle, og et sted, hvor dette ses meget tydeligt, er med Xi Jinping, der virkelig har frembragt en positiv kinesisk udvikling, en total opgradering og en total transformation ind i et nyt paradigme. Og vi har brug for sådanne mennesker i Vesten til at gøre ligeså.

Schiller Instituttet har absolut indgået en forpligtelse til at gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få USA og Europa til at samarbejde med den Nye Silkevej, for det vil blive den afgørende kamp i det nye år.

Download (PDF, Unknown)

VIPS til Trump: Iran er ikke dem, der sponsorerer international terrorisme

23. dec., 2017 – Seniorefterretningsgruppen Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump om manglen på beviser for den konstante amerikanske diplomatiske og politiske påstand, at Iran er en ledende statssponsor af terrorisme – på det seneste er »verdens førende sponsor af terrorisme« blevet *de rigueur* – et krav. At dette er falsk, bliver på tilfredsstillende vis bevist i det lange brev, udlagt i går på deres Memos-side på *Consortium News*, og underskrevet af hele VIPS-bestyrelsen. De minder om, at George W. Bush blev bremset i at føre krig i 2007 af efterretningsvurderinger, som rapporterede, at Iran havde opgivet sit atomvåbenprogram; nu bør også Trump få ærlige efterretninger.

»Beskrivelsen af Iran som verdens førende statssponsor af terrorisme støttes ikke af kendsgerningerne«, erklærer de. »Alt imens Iran er skyldig i at have brugt terrorisme som et nationalt, politisk redskab, så er Iran anno 2017 ikke Iran anno 1981. I den Islamiske Republiks tidlige dage gennemførte iranske agenter rutinemæssigt bilbombninger, kidnapninger og mord på dissidenter og amerikanske borgere. Det har ikke været tilfældet i mange år. På trods af hyppige påstande fra amerikanske regeringsfolks side om, at Iran skulle være engageret i terrorisme, bemærker vi ganske enkelt, at begivenheder, som årligt optegnes i det Amerikanske Udenrigsministeriums 'Mønster af global terrorisme' sjældent identificerer en terrorhandling som en handling, der er udført af, eller på vegne af, Iran ...

Irans forhold til Hezbollah har også udviklet sig radikalt. I den Islamiske Republiks tidlige dage var Hezbollah ofte en stedfortræder og underleverandør for Iran. Men ... Hezbollah er blevet en enhed og politisk styrke i sin egen ret ... Hezbollah, som nu er en del af den libanesiske regering, har også vendt sig bort fra den radikale, religiøst drevne vold, der er varemærke for sunni-ekstremisterne, såsom ISIS.«

VIPS specificerer yderligere: »Den amerikanske regerings egen liste over terrorangreb siden 2001 viser et dramatisk fald i vold udført af Iran og en ledsagende bølge af grusomme handlinger, udført af sunni-muslimer, der ikke er allieret med Iran. Den seneste udgave af Global Terrorism Index, et projekt fra USA's Ministerium for Homeland Security, viser, at fire grupper tegnede sig for 74 % af alle dødsfald som følge af terrorisme i 2015 – Boko Haram, Al-Qaeda, Taliban og ISIS. Tretten af de 14 muslimske grupper, som det amerikanske efterretningssamfund har identificeret som værende aktivt fjendtlige over for USA, er sunni, ikke shia, og støttes ikke af Iran«: Brevet opremser dem; den fjortende er »houthierne«.

<https://consortiumnews.com/2017/12/21/intel-vets-tell-trump-iran-is-not-top-terror-sponsor/>

Foto: Præsident Trump taler til nationen om sin Iran-politik, 13. okt. 2017 (Screenshot fra Whitehouse.gov).

Afsæt Mueller og vedtag de Fire Love som politisk, økonomisk program. LaRouche PAC Internationale Webcast, 22. dec., 2017.

Vært Matthew Ogden: Det er den 22. dec., 2017, og jeg er vært for vores faste udsendelse fra larouchepac.com med vores strategiske gennemgang her ved ugens afslutning.

Der er nu 40 dage til præsident Trumps planlagte 'State of the Union'-tale for den samlede Kongres den 30. januar. Hen over de kommende 40 dage vil vi se en kamp af hidtil usete proportioner udspille sig på verdensscenen og den internationale scene; en kamp om selve dette præsidentskabs sjæl. Selv om dette har taget form af en angivelig juridisk kamp mht. den såkaldte Mueller-efterforskning, må vi aldrig fortabe os i den konstant udviklende histories ugræs, med alle disse 'connectos' og skikkelser i denne virkelig tragiske komedie af meget dramatiske proportioner. Vi må aldrig glemme,

at det, der til syvende og sidst står på spil her, er en krig, der raser på højeste niveau af politisk beslutningstagning i dette land om, hvad USA's fremtidige politik skal være. Dette gælder især for vore relationer med resten af verden, og i særdeleshed med Rusland og Kina. Spørgsmålet er, om USA vil fortsætte med at vedtage det 20. århundredes fejlslagne geopolitik, der har bragt verden på randen af Tredje Verdenskrig? Eller vil vi forkaste hele denne fejlslagne ideologi og i stedet vedtage en vision for verden, hvor suveræne nationer ikke blot arbejder for deres egne snævre egeninteresser og i relationer, der udgør en slags imperialistisk blok, som vi har været så vant til under den Kolde Krig; men derimod arbejder for alles fælles fordel.

Sammenhængen i hele dette kupforsøg, som nu udspiller sig og er ved at blive optrævlet, blev fremlagt i det oprindelige **dossier**, som vi nu genoptrykker – 2. oplag på 10.000 eksemplarer.

Hvis man ser på det afsnit, der hedder, »The True Origins of the Coup Against the President« (Den virkelige oprindelse til kuppet mod præsidenten), så fremlægger det præcis, hvad den globale, politiske sammenhæng var, for fremkomsten af de operationer, der medgik til skabelsen af det såkaldte »Steele-dossier« og lagde fundamentet for det, der har fået betegnelsen »Russiagate«. Som forfatteren af dette dossier (EIR's Mueller-dossier) gennemgår, så er den virkelige historie her spørgsmålet om krig og fred og involverer hele spørgsmålet om det, der voksede frem fra det tidspunkt, hvor præsident Xi Jinping annoncerede Bælte & Vej Initiativet i Kasakhstan i 2013, hvor han fuldstændig styrtede den eksisterende, geopolitiske verdensorden og fastslog en fuldstændig ny vision for et potentielt »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, til alles gensidige fordel.

Som dette dossier gjorde det meget klart, så er og var »disse begivenheder i 2013-2014 en direkte udfordring af det britiske imperiesystem. De udfordrer direkte det monetære system, som

er kilden til den angloamerikanske verdensdominans. De udfordrer direkte fundamental, britisk, strategisk politik, der har eksisteret siden Halford Mackinders dage. Under initiativet for 'Ét Bælte, én Vej', og i forening med Ruslands Eurasiske Union, vil Mackinders 'verdensø', bestående af Eurasien og Afrika, blive udviklet, gennemkrydset af nye højhastigheds-jernbaneforbindelser, nye byer og vital, moderne infrastruktur, baseret på den gensidige fordel for alle de derværende nationalstater. Under den britiske, geopolitiske model«, har krig, ustabilitet og udplyndring af råmaterialer været virkeligheden for hele dette område i århundreder. »Xi Jinping har også angrebet de geopolitiske aksiomer, ved hvilke USA og briterne har opereret« i årtier. »Han foreslog i stedet en model for 'win-win'-samarbejde, hvor nationalstater samarbejder om udvikling, baseret på menneskehedens fælles mål.«

Så igen, dette er sammenhængen for hele denne krig over det amerikanske præsidentskabs sjæl. Spørgsmålet er altså, om USA vil opgive disse geopolitikker og i stedet vedtage dette totalt anderledes paradigme med menneskehedens fælles 'win-win'-mål?

Dette blev meget klart formuleret af præsident Xi Jinping, faktisk før det nylige Bælte & Vej Forum (maj 2017); dette går tilbage til FN's Generalforsamling i 2015. Præsident Xi Jinpings tale dér havde titlen, »At arbejde sammen for at udarbejde et nyt partnerskab for 'win-win'-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'. Så dette er ikke blot en abstrakt idé. I sin historiske tale for FN's Generalforsamling fremlagde præsident Xi Jinping især, hvad denne idé med et 'win-win'-samarbejde og et «fællesskab for menneskehedens fælles fremtid» i virkeligheden vil sige. Her er et par uddrag fra Xi Jinpings tale. Han sagde:

»Verden gennemgår en historisk proces med accelereret udvikling: Fredens, udviklingens og fremskridtets solskin vil være stærkt nok til at trænge igennem krigens, fattigdommens

og tilbageståenhedens skyer.

Som et kinesisk mundheld lyder, 'Det største ideal er at skabe en verden, der i sandhed er fælles for alle'. Vi bør indgå en fornyet forpligtelse til at 'bygge en ny form for internationale relationer med win-win-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'.

Vi bør vedtage en ny vision, der søger win-win-resultater for alle, og afvise den forældede tankegang, at 'den enes død er den andens brød' eller 'vinderen tager alt'.

Vi bør 'opgive koldkrigsmentaliteten i alle dens manifestationsformer og skabe en ny vision for fælles, omfattende, samarbejdende og vedvarende sikkerhed'.

Vi må 'arbejde sammen for at sikre, at alle er befriet for nød, har adgang til udvikling og lever med værdighed'.

I deres interaktioner må civilisationer acceptere deres forskelligheder. Kun gennem gensidig respekt, gensidig læring og harmonisk sameksistens kan verden bevare sin diversitet og trives. Hver civilisation repræsenterer sit folks enestående vision og bidrag. De forskellige civilisationer bør have dialog og udvekslinger i stedet for at forsøge at udelukke eller erstatte hinanden. Vi bør lade os inspirere af hinanden for at styrke den menneskelige civilisations kreative udvikling.«

Så igen, det er den vision, som Xi Jinping fremlagde i sin tale for FN i 2015, med titlen, »At arbejde sammen for at udarbejde et nyt partnerskab for 'win-win'-samarbejde og skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Denne tale i 2015 ligner faktisk temmelig meget den vision, som Lyndon LaRouche fremlægger i sin bog, der blev udgivet i 2005, med titlen *Earth's Next Fifty Years (Jordens kommende 50 år)*. I denne bog definerer han rammen for denne nye form for relationer mellem landene. Hvis man går tilbage til denne bog af Lyndon LaRouche fra 2005, så var det en samling af flere

artikler, han skrev, og ligeledes nogle taler, han tidligere havde holdt under en turne, han foretog i Europa og Eurasien. Men i denne bogs hovedartikel, der havde titlen, »Den kommende eurasiske verden«, forklarer Lyndon LaRouche detaljeret ideen om, hvad denne vision for en ny form for relationer mellem lande bør være. Og faktisk, hvad er det princip, det videnskabelige princip, ud fra hvilket nationer kan relatere til hinanden ud fra standpunktet om den højeste fællesnævner, i modsætning til det laveste.

Her er den vision, som Lyndon LaRouche fremlagde. Han sagde, »Tag en anden fremgangsmåde. Denne anden fremgangsmåde er menneskehedens fælles interesse. Det, vi bør tilsigte med kulturen, er ideen om menneskets natur; at mennesket har en vis, iboende rettighed, der adskiller mennesket fra dyret. Lad os individuelt og kollektivt bekræfte regeringsstyrelsens forpligtelse over for menneskets værdighed, som det kommer til udtryk i dette menneskes, denne families, rettighed til, for deres børn og børnebørn, at have udsigten til forbedrede livsbetingelser, en meningsfuld fremtid og en anerkendelse af deres personlige identitet som en person, der i sin levetid har fået muligheden for at bidrage til menneskehedens fremtid som helhed; til ære for fortiden og til fordel for fremtiden. Vi må indse, at intet folk kan være funktionelt suverænt mht. forpligtelsen over for sit eget folks overbevisninger, med mindre de er fuldstændigt suveræne mht. deres nationale anliggender. Denne suverænitets afgørende funktion må erkendes som værende kulturel i sin essens. For at regere sig selv må et folk have et fælles grundlag af viden. Relationerne staterne imellem må finde sted efter princippet om en platonisk, sokratiske dialog om ideer. Der er almene principper, der forener nationer omkring et fælles mål, men denne almenhed må udarbejdes i udviklingen af ideer; af nationale kulturer i dialog med nationale kulturer. De principper, der står frem som fornødne, fælles mål, er hovedsageligt sådanne principper som videnskaben om fysisk økonomi. Processen med udvikling af missionsorienteret

samarbejde mellem denne planets kulturer må ses som en fortsættelse af en fortsat proces henover de fremtidige generationer.«

Dette var et kort uddrag af en meget omfattende bog, udgivet af Lyndon LaRouche i 2005. Men man ser harmonien mellem den vision, som Lyndon LaRouche her fremlægger, og så det, Xi Jinping siger i sin tale for FN ti år senere, i 2015. Men imellem de to ser man en vision, og nu ser man virkeligheden i det, som denne idé om et 'win-win'-paradigme for relationer mellem landene faktisk repræsenterer; i modsætning til den fejlslagne form for vision, vi kender fra den Kolde Krig, og som har bragt verden til punktet, hvor vi har haft flere verdenskrige, og nu til punktet, som kunne være truslen om en atomar konflikt mellem nationer.

Ser man på, hvad Lyndon LaRouche sagde i denne bog, og ser man dernæst på, hvad Xi Jinping så smukt sagde i sin tale for FN, og sætter man det i kontrast til det katastrofale, beskæmmende, nationale sikkerhedsdokument, der netop er blevet offentliggjort af Trumps Hvide Hus; så ser man et meget signifikant problem mht. den kamp, der stadig raser omkring dette præsidentskabs sjæl og politik. Dette er på ingen måde en sort/hvid eller fuldført kamp. Vi ser, at, på højeste niveau, inkl. internt i administrationen, foregår der stadig denne kamp over, hvilken retning USA vil tage. Vil vi fortsat vedtage geopolitik? Eller, vil vi gå i retning af denne idé med 'win-win'-relation mellem lande, som det er blevet forklaret af præsident Xi Jinping og Lyndon LaRouche?

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet.

So, let me just give you a little taste of some of the attitude that is represented in this national security policy document. Here are two short quotes. Let's start with this one:

“After being dismissed as a phenomenon of an earlier century, great power competition returned. China and Russia began to

reassert their influence regionally and globally. Today, they are fielding military capabilities designed to deny America access in times of crisis, and to contest our ability to operate freely in critical commercial zones during peace time. In short, they are contesting our geopolitical advantages and trying to change the international order in their favor.” Here’s another short excerpt: “Although the United States seeks to continue to cooperate with China, China is using economic inducements and penalties, influence operations, and implied military threats to persuade other states to heed its political and security agenda. China’s infrastructure investments and trade strategies reinforce its geopolitical aspirations. Its efforts to build and militarize outposts in the South China Sea endanger the free flow of trade, threaten the sovereignty of other nations, and undermine regional stability.” Etc., etc., etc. Those are just two very short excerpts from a document which is very lengthy; but you can see from those two quotes that the inclination of the authors of this report is to continue to view the world from the standpoint of geopolitics, geopolitical competition between nations and blocks of nations. And you can even see a not-so-veiled reference to the Chinese Belt and Road Initiative right there in that quote where they said China’s economic and trade agenda is only being used to try to advance its geopolitical advantage. So, that’s a view straight out of the think tanks in

Washington and the {Economist} magazine of London. It's very curious, because it actually goes contrary to exactly what President Trump himself has represented on the world stage; including on his recent "state visit-plus" to China, where he talked very positively of the initiatives that China has taken and has forged a very close personal relationship with President

Xi Jinping. Exactly contrary to this view that China is somehow

our economic and strategic rival, and that we have to compete with them on the geopolitical world stage.

People have pointed out that when President Trump presented this national security policy, in a highly unusual way; it's very

unusual for the President himself to make the speech presenting

the policy document. But when he did make that speech, he used

very different language, especially in regards to China. He spoke about the importance of sovereign nations that are respecting each other and are working together. He did not use

some of the more egregious and inflammatory language which is contained within this document. But still, the very fact that this document was published shows you that we have a lot of work

to do to continue to wage this battle inside the United States over what our policy will be. Will we continue to embrace geopolitics, or will we embrace this new "win-win" paradigm which

is emerging now as a replacement to that failed Cold War mode of

thinking?

I'd like to play for you just a short excerpt from the webcast that Helga Zepp-LaRouche conducted yesterday, where she

spoke about her reaction to this national security policy

document. So, here's what Helga Zepp-LaRouche had to say:

(Hele Helgas tale kan ses på dansk her)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: This document is clearly looking at the world from the standpoint of, as you said, geopolitics, and if you look at it from that standpoint, naturally, then China and Russia, but especially China which is rising, are regarded as rivals or enemies. And I think that this paper – Trump, which is very unusual – insisted that he present the paper, and not the National Security Advisor who normally is presenting such a report; and obviously, it seems that he did that in order to soften certain formulations. For example: Apart from going through some of the language of the report, he also said that he wants to build a very strong partnership with Russia and China, and for example, this had the ridiculous effect that some European newspapers would say, “he can't even read the paper, because he said things which are different than in the report.” And I think it reflects the fact that the faction fight in the Trump administration is far from being over, that there is still the effort by the neo-cons and by leftovers of previous administrations, in various aspects of this administration, which expressed themselves in this report. And Trump, who after all had a very successful state visit to China a little while ago and who has talked successfully on the telephone with Putin in the

last week, defeating a terrorist attack which was planned for St.

Petersburg and similar very productive things; so I think Trump

still has the inclination that he wants to work with Russia and

China.

But I think if you look at the very sharp, extremely sharp reactions coming from the Russian Foreign Ministry, from Peskov,

the spokesman of the Kremlin, from {Global Times}, from the Chinese Foreign Ministry, from the Chinese Embassy in Washington,

they all basically say this doctrine reflects an outmoded kind of

thinking; they point to the fact that there is a completely new

era shaping especially the West Pacific, because in this paper,

there are six regions, one of them being the western or eastern

Pacific, and obviously this is one of the areas which is completely changed through the Belt and Road Initiative, where all the countries in the region are cooperating with China in a

“win-win” cooperation to the mutual benefit of each of them; and

that therefore, and since the offer was made many times to the United States, and to Europe to cooperate with the Belt and Road

Initiative, there is actually no reason to go into such an adversarial position. The Russians basically called it an “imperial document,” insist it still reflects the desire to still

insist on a unipolar world, which is long gone, so it’s a completely futile effort. And the Chinese also were extremely critical and saying this is an “outmoded way of thinking” and

cannot lead to anything positive.

But it shows you that the world is very far from being out of danger zones, and I'm normally giving credit to Trump because

unlike his predecessors, Bush and Obama, he has stretched out his

hand to Russia and China, and he still has the potential to move

the world into a different direction. But nevertheless, when he

does something which I'm not so happy about, I also take the liberty to say so.

But I think we are in one of these areas, and one of the commentaries in one Chinese paper said, that there are many different conceptions how the future of mankind should be shaped,

and that is not yet a settled question. And I think that that is

absolutely true, but that is why it is so absolutely important to

overcome this geopolitical view which has the idea that you have

groups of countries, or one country which has a legitimate interest against the others, I mean, that is the kind of thinking

which led to two world wars in the 20th Century, and I think it

should be obvious to anybody, that in the age of thermonuclear weapons, that thinking can only lead to the possible annihilation

of the human species: We should get rid of it.

OGDEN: So, as you just heard Helga Zepp-LaRouche say, we are in the midst of a continued battle over really what will be

the soul of this Presidency. This national security study report

reflects a very bad and failed geopolitical mode of thinking. Those who are the authors of that represent a leftover aspect of this kind of neo-con approach to the world which has gotten us into endless wars, and has really brought us to the brink of a possible world war conflict between the United States and Russia, or the United States and China. In fact, we need to embrace the new "win-win" paradigm of thinking, as Helga Zepp-LaRouche just said. On that note, there is a continued development on the front of this battling against this attempted coup against this Presidency, and to try to create the conditions where President Trump can remain true to what is clearly his personal commitment to a positive relationship between the United States and Russia, and the United States and China, to solve the world's problems. To take problems which are common problems to the entire world – terrorism, economic crises, other things such as that – and to work together in a great powers relationship to resolve those problems. Now, a couple of updates on the continued unravelling of the so-called "Mueller-gate" as we continue to see that there was really, as it's been characterized, a fifth column inside this apparatus; who really before Trump was elected, already had made it clear through those text messages from Peter Strzok and others for example, that they were completely opposed to the election of Donald Trump and politically biased beyond hope. But then

have

allowed that political bias to be continued in after his election, and even after his inauguration to try to bring down this Presidency from the inside. More and more people are now beginning to see that there was an actual collusion between the

intelligence agencies and the Obama administration and the Clinton campaign to try and set this thing in motion. That has

continued to operate. Here is an article from a news publication

called {The Tablet} magazine. The title of this article is "Did

President Obama Read the Steele Dossier in the White House Last

August?" The question that they have is a very legitimate question. The beginning of this article reads as follows, and I

think it raises some very important aspects of exactly how this collusion operation worked. Here's the beginning of the article.

It says:

"To date the investigation into the Fusion GPS-manufactured collusion scandal has focused largely on the firm itself, its allies in the press, as well as contacts in the Department of Justice and FBI. However, if a sitting president used the instruments of state, including the intelligence community, to disseminate and legitimize a piece of paid opposition research in

order to first obtain warrants to spy on the other party's campaign, and then to de-legitimize the results of an election once the other party's candidate won, we're looking at a scandal

that dwarfs Watergate – a story not about a bad man in the White

House, but about the subversion of key security institutions

that

are charged with protecting core elements of our democratic process while operating largely in the shadows.

“Understanding the origins of the ‘Steele dossier’ is especially important because of what it tells us about the nature

and the workings of what its supporters would hopefully describe

as an ongoing campaign to remove the elected president of the United States. Yet the involvement of sitting intelligence officials – and a sitting president – in such a campaign should

be a frightening thought even to people who despise Trump and oppose every single one of his policies, especially in an age where the possibilities for such abuses have been multiplied by

the power of secret courts, wide-spectrum surveillance, and the

centralized creation and control of story-lines that live on social media while being fed from inside protected nodes of the

federal bureaucracy.”

Then the story goes on, using public-source documentation to link together this entire apparatus going all the way back to the

origins of the Steele dossier. But this question – Was a sitting President involved using his intelligence agencies to try

to bring down a political opponent? That is a story that rises

to the level of Watergate and beyond. What Helga Zepp-LaRouche

has pointed out, is that this entire thing – that as an example

– the questions are now being asked; including by members of the

United States Senate and United States House. Devin Nunes,

Grassley, Trey Gowdy, Jim Jordan. And she acknowledges that there has been a full mobilization of activists here in the United States to distribute this Mueller dossier that's been circulated in the Congressional offices and the Senate offices.

There's been very in-depth interest from the relevant people involved in this counter investigation into what's contained in

this dossier. As Helga Zepp-LaRouche said in her webcast yesterday, "The tide is now beginning to turn."

So, let me play another short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's webcast from yesterday:

ZEPP-LAROUCHE: There are rumors circulating that Trump may come out with a "Christmas surprise." Now if that would happen, it would be an interesting thing, and it obviously

would be somebody to investigate this whole complex in the form

of a special investigator. But I think also, already now, these

Congressmen and Senators you mentioned, Nunes, Grassley in the Senate, Gowdy, and Gaetz, and various others, I think they're quite fired up already about what they're finding.

And even the media are not entirely covering it up any more.

There was a quite good article in Denmark, in the conservative daily {Berlingske Tidende}, which said: Obama bureaucrats conspired to prevent the election of Trump and after that failed

they're trying to topple him; and then they go through the whole

story of who are the culprits. So it is coming out. Even the [major German daily] {FAZ} could not avoid reporting it, even though, in their typical way, they tried to downplay it and say,

all these people who say "Deep State," these are conspiracy theorists, and so on. But the truth is coming out.

Now, we in the United States that is, our colleagues from LaRouche PAC, they made a full mobilization with a lot of activists; they distributed the dossier about Mueller in all the Congressional offices and all the Senate offices, and as they were saying they had many in-depth discussions where the interest about what is happening has been increasingly there. Because it seems that some people in the Congress realize that what's at stake is the Constitution of the United States. Congress has oversight rights against the intelligence agencies, and if these agencies are loyal to a previous administration who was involved in such incredible schemes, they are aware of the fact that if they don't act right now, then you can throw the Constitution of the United States in the wastepaper basket. But I think it will require a continuous effort and mobilization, because these people are quite desperate. Because they see that their whole system is coming down, and if this investigation continues, I mean, there were several people who said what was done by the Department of Justice, or some people in it and in the FBI, were felonies. So they are trying to twist the situation to avoid the consequences of their doing, but I think it's reaching a very, very serious point where the tide is turning already. But it is a fight, so stay tuned with us, and don't be complacent, don't eat too many cookies over Christmas: Stay tuned and stay mobilized.

OGDEN: Well, as Helga LaRouche said, the tide is indeed turning, and we're seeing evidence of that. But the sense of urgency has to be there. Over this next 40 days, through the holiday period, all the way up to this State of the Union, the fight to protect the constitutionality of the US Presidency and the integrity of that, is definitely something which is continuing to rage. However, at the same time, we have to continue to have a sense of urgency around the fight for the economic program. The positive economic solutions to the crisis that we face, which is this Four Economic Laws campaign. To bring the United States into this New Paradigm of development. That sense of urgency for a victory on that Four Economic Laws package came into stark perspective again this week with this horrific tragedy, this horrific train derailment that occurred up near Tacoma, Washington. The Amtrak train that jumped the tracks and came over the bridge and onto the I-5 interstate below. An absolutely horrific tragedy. President Trump actually responded quite properly to that horrible accident by issuing the following tweet. As you can see on the screen here, he said "The train accident that just occurred in Dupont Washington shows more than ever why our soon-to-be-submitted infrastructure plan must be approved quickly. \$7 trillion spent in the Middle East, while our roads, bridges, tunnels, railways and more crumble. Not for long." Indeed, this brings the attention to the necessity for a massive infrastructure plan. And as President Trump said all the way back to the beginning of his administration, he's called

for
a \$1 trillion infrastructure plan. Now, we don't know what
that
infrastructure policy will be once it's finally submitted, and
once it finally becomes public. We don't know what kind of
funding mechanisms the Trump White House is thinking about; we
don't know what kind of form that's going to take. But the
form
that it must take is the form that's contained in those Four
Economic Laws by Lyndon LaRouche. There can be no variation,
there can be no compromise. We need to have an immediate
Glass-Steagall reorganization in order to erect a firewall
between productive credit that should be going into
infrastructure and productive employment, and speculative
gambling that takes place on Wall Street. But we need to have
a
national bank; we need to go back to what Hamilton originally
conceived when he created the first national bank. And we can
apply it in the way that Hamilton did, or we can apply it in
the
way that Franklin Roosevelt did. He had an idea for a
national
infrastructure bank. But you need to have this kind of direct
Federal credit that is directed into these projects and into
productive employment.
Unfortunately, we haven't seen anything from President Trump
in now almost a year, even though he's professed that his
number
one agenda item was infrastructure. According to some
accounts,
the reason why President Trump won the Rust Belt was because
of
his commitment to infrastructure. These areas of the country
where infrastructure has been crumbling, responded to what
President Trump was talking about with \$1 trillion of
infrastructure investment. However, under the current
situation,

first President Trump's attention was completely focussed on repealing Obamacare; now it's completely focussed on the so-called tax reform package, which has done nothing. It's done

nothing but continue to delay the follow-through on President Trump's stated, professed agenda of \$1 trillion for infrastructure investment. It's also, by the way incidentally,

set the stage for Paul Ryan and others of that ideological bent,

to admit that they're already setting things in motion to come right on the heels of the so-called tax reform package with major

cuts to Social Security and Medicare and Medicaid – so-called “entitlement reform”.

But this is a distraction. This so-called GOP agenda is a distraction and we must stay focussed on exactly what the agenda

must be. And it's these Four Economic Laws. As Helga LaRouche

said in her webcast yesterday, she was asked directly by the moderator what her reaction was to this so-called tax reform package. She stated unequivocally that this much ballyhooed tax

bill will do nothing without the full package of Glass-Steagall,

national banking, and the rest of the Four Economic Laws. So, I'd like to actually play for you in her own words what Helga Zepp-LaRouche had to say yesterday in response to this tax reform

bill during her webcast. Here's Helga Zepp-LaRouche:

ZEPP-LAROUCHE: obviously, this is celebrated as the first big victory of President Trump. I don't think it will solve anything, if you don't put it in the package of other measures, like for example Glass-Steagall, a credit system, like

Roosevelt's Reconstruction Finance Corp. or like the National Bank of Alexander Hamilton; and basically ending the speculation

in the derivatives sector. If you only lower the taxes under these circumstances without curbing the other factors I just mentioned, what it probably will do, it will attract some investment in the United States for sure. But people in Germany

already say, "well, we have to protect ourselves, take countermeasures against it," so it will lead to an increased tension internationally; and probably in the United States, the

present big corporations and banks will just use these tax cuts

to invest more in the stock market, in buying up their own shares, what they have been doing since the crisis of 2008 with

quantitative easing and the zero-interest-rate policy. And I think one reason why this is to be feared is Jamie Dimon, for example, laughed, and said: This is wonderful, this is quantitative easing four.

I think it just requires a continuation of our mobilization. I know our colleagues in the United States from LaRouche PAC, they have produced a new pamphlet with the demand to implement the Four Laws of my husband, of Lyndon LaRouche, and why the United States must join with China in building the New Silk Road,

both domestically and internationally. This pamphlet ["LaRouche's Four Laws & America's Future on the New Silk Road"]

is out. I would encourage you, our viewers and listeners to get

ahold of this document: Read it, because it has all the solutions, what are the correct economic conceptions for the United States and the rest of the world to get out of this present crisis.

This is all extremely urgent, because we could have a

meltdown of the system any minute. And just to mention it briefly, this bitcoin mania which is going on, is really a reminder of the Tulip Bubble [in 1637] before it burst. China has recognized that danger, they're basically banning speculation in bitcoins. And all of these crazinesses make just clear, the urgent need to implement Glass-Steagall, and the entire Four Laws of Mr. LaRouche, which especially includes a massive increase in the productivity of the workforce through a crash program in fusion technology, in space cooperation, in high-tech investments in general; and unless that is done, including high-technology infrastructure – and the recent Amtrak accident in Washington State just underlines that this absolutely is necessary – unless this is all done as a package, I don't think the world will get out of this crisis.

OGDEN: So, as you just heard Helga Zepp-LaRouche state, we have in fact published a new pamphlet. This is LaRouche PAC's newest pamphlet, called "The Four Economic Laws: The Physical Economic Principles To Create a Recovery in the United States. America's Future on the New Silk Road". This is available both in print form and in digital form; it's on the LaRouche PAC website. You can see the front cover there, also the back cover which has got a map of some of the key nodal points of the connectivity of the planet through this idea of a World Land-Bridge. This is what would happen if the United States were to join the New Silk Road. Then, there listed in summary form,

are the Lyndon LaRouche's Four Economic Laws. So, the contents of that pamphlet, as LaRouche said, absolutely must be studied; must be emulated by the citizens of the United States; and must be made the policy of the United States Presidency. That's in fact how we started this program with the 40-day countdown to President Trump's State of the Union address on January 30th. As you heard, there is a battle which is raging for the soul of this Presidency. The role that the LaRouche movement is playing is indispensable. We have not achieved victory yet. We have very clear indications that victory is close at hand on many fronts, and that victory is indeed attainable. But it must be viewed from the highest possible standpoint; not just piecemeal victories here and there. We have to view this from the standpoint of a total policy shift in terms of how the United States sees itself in the world. We have to abandon geopolitics; we have to embrace the new paradigm of "win-win" relationships between countries. We have to return to the Hamiltonian principles of economics – credit creation for high technology investment. And we have to join the New Silk Road. This is our job over the next 40 days; and we can take encouragement from the standpoint of the fact that indeed, we have absolutely gained major victories in the past period. Both in terms of the victories against this attempted coup against the Presidency of the United States, but also victories in terms of securing the New Paradigm abroad. We should take a look at what President Xi Jinping said in that speech to the United Nations General

Assembly, and continue to keep that vision in mind. In fact, we should continue to go back to what Lyndon LaRouche himself said in 2005 in that historic document, {Earth's Next Fifty Years}. That's our mission. We have 40 days between now and the State of the Union. With the new pamphlet that's just been issued – that “The Four Economic Laws: The Physical Economic Principles To Create a Recovery in the United States. America's Future on the New Silk Road” – we have everything that we need to gain a victory over the course of the next 40 days. So, thank you very much for watching, and please stay tuned to larouchepac.com. We wish you a Merry Christmas, and we will continue to be bringing you breaking developments over the coming days. Thank you very much, and please stay tuned. Good night.

Britiske aktiver kræver krig for at stoppe Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af *Newsweeks* julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende

fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om, at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«,

sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til »konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontrabater-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative

forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gældsdiktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)).[1] Befolkningen er vred og søger direktion. Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direktion og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

☒ [1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

og video, 'En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love';

fuldt dansk udskrift.

EU øger sit militærforsvar: Mod hvem?

12. dec., 2017 – Forsvarsministre fra EU-medlemsstaters regeringer gav i går grønt lys i Bruxelles for en fælles »forsvarsunion«, der er udformet til at forstærke koordinering inden for indkøb, effektiv planlægning, forskning og udvikling og udveksling af militære efterretninger. Danmark tilslutter sig ikke aftalen, og det gør Malta, der ikke ønsker at forpligte sig til øgede forsvarsudgifter, som det forudses af EU, heller ikke. U.K. er under alle omstændigheder ikke en del af det, eftersom det forlader EU. Af de i alt 28 EU-medlemsstater er således kun 25 en del af forsvarsunionen.

Der nævnes ingen konkret fjende, men der er næppe tvivl om, at Rusland er det land, EU-25 hævder, de forsvarer sig imod. På EU-topmødet, der finder sted om et par dage, vil sanktioner mod Rusland over spørgsmålene om det østlige Ukraine og Krim sandsynligvis blive forlænget og bekræftet. Den anden fjende er flygtninge, der forsøger at komme til Europa over

Middelhavet – hvor EU ønsker at øge sin flådeafpatruljering for at skærme kontinentet mod »uønskede« immigranter fra Afrika, Sydvest- og Sydasiens. Flygtningespørgsmålet er ligeledes på dagsordenen på et særskilt møde mellem EU/FN og den Afrikanske Union i Bruxelles den 14. dec., og som er sammenkaldt for at drøfte, hvordan afrikanske lande kan tage deres flygtninge tilbage med assistance fra EU/FN.

Årsagen til Muellers kup er uforandret; Trump kunne gå sammen med Kina og Rusland i den Nye Silkevej

Leder fra LaRouche PAC, USA, 10. okt., 2017 – Med præsident Trumps planlagte, lange række af topmøder i Asien om kun tre uger, er det ikke et spørgsmål om gradvis modstand for at besejre forsøget på at tvinge ham ud af embedet: Det er en yderst presserende kamp. Hvis heksejagten, der ledes af »særlige anklager« Robert Mueller, stoppes, kan præsidenten bruge denne rejse til at fremme den dagsorden, der bragte ham til magten, og som er spørgsmålet om afgørende samarbejde for fred med stormagterne Kina og Rusland, og om det transformerende byggeri af infrastruktur, der kan »gøre Amerika stort igen«. Disse to spørgsmål er forbundet i form af, at USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet eller den »Nye Silkevej« med store, globale projekter.

Potentialet for en sådan Trump-dagsorden har, fra begyndelsen

i 2016, været motiveringen for britisk efterretning og deres medskyldige, europæiske eliter og amerikanske efterretningstjenester og medier, til at konspirere om at holde Trump ude, eller tvinge ham ud.

Præsidenten er under konstant angreb fra alle disse, om alle spørgsmål. Selv den største og mest vedvarende præsidentielle nødrespons i de seneste 80 år til tre successive, store orkaners ødelæggelser er blevet angrebet med bitter partiskhed, udløst af Obama-demokrater og medierne.

Men det, der står på spil for Muellers sponsorer og Trumps fjender på højeste angloamerikanske niveau, er ikke nogen af disse »spørgsmål«. Det er derimod muligheden for, at Trump kunne bryde alle love i britisk geopolitik og indgå en alliance mellem store magter for fred og gensidig økonomisk profit, baseret på deres fælles interesse.

Det betyder, at Kinas Bælte & Vej Initiativ, og dermed den politik for Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche i 40 år har forfulgt i hele verden, er det faktiske potentiale, der står på spil.

Alternativet, hvis Trump bliver stoppet og ikke gennemfører det, er ikke alene en forhøjet trussel om krig, men også endnu et finanssammenbrud; selv de, der har været mest med til at forårsage det, som Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble, advarer nu om dette sammenbrud.

I intervallet frem til præsident Trumps afrejse til Asien holder Helga Zepp-LaRouche tre internationale webcasts om den fulde betydning af, at Amerika – og Europa – tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. Indholdet af disse webcasts er som følger:

Bælte & Vej Initiativet – ideen om udvikling gennem Verdenslandbroen sådan, som LaRouche-parret har udbredt det i årtier – involverer store, nationale kreditinstitutioner, der på basis af fælles aftaler iværksætter storstilede projekter

for højteknologisk infrastruktur og en storstilet udvidelse af rumforskning og samarbejde om rumforskning, sammen med forcerede programmer for udvikling af nukleare fusionsplasmateknologier. Det involverer en stigende produktivitet og produktiv beskæftigelse – præcis, hvad præsident Trump tilsigtede. Og Wall Street og City of London må sættes under kontrol gennem Glass/Steagall-forholdsregler.

Indholdet og resultatet af denne Asienrejse og dens potentiale afgøres netop nu, gennem en mobilisering for at knuse Mueller-kuppet. Dette er det aktuelle øjeblikks virkelige spørgsmål.

Foto: Præsident Donald J. Trump modtager en briefing om nødhjælps- og redningsindsatsen efter orkanen Maria. 26. sept. 2017. (Whitehouse Photo)

Fælles udvikling: Den eneste vej til fred i Korea. EIR-lederartikel

Sydkoreas præsident Moon Jae-in og Ruslands præsident Vladimir Putin ses her på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der fandt sted fra 6.-7. september, 2017. Putin sagde på et fælles pressemøde:

»Jeg vil gerne sige, at Rusland stadig er villig til at gennemføre trilaterale projekter med deltagelse af Nordkorea. Vi kunne levere russisk gas gennem ledninger til Korea og integrere Ruslands, Republikken Koreas og Nordkoreas elektricitetskabler og jernbanesystemer. Gennemførelsen af disse initiativer vil ikke alene være økonomisk favorabel, men vil også være med til at opbygge tillid og stabilitet på

Koreahalvøen«.

Præsident Moon var enig, i overensstemmelse med sin plan om at genoplive 'Solskinspolitikken'.

Download (PDF, Unknown)

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob

Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkeligt meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkeligt dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Truslen kommer ikke fra Rusland // Stop folkemordet i Yemen. RADIO SCHILLER, 14. sept., 2017

Seneste politiske briefing ved formand Tom Gillesberg.
(Lydfil)

https://soundcloud.com/si_dk/truslen-kommer-ikke-fra-rusland-s-top-folkemordet-i-yeman

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-

kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre

så kaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.«

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger intervieweren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i [BüSo's valgspot](#). Se den her (dansk tekst).

**Hvem forsøger at ødelægge
præsidentskabet
og starte en verdenskrig med
Rusland?
– Det 'russiske hack' var et**

inside-job. Executive Intelligence Review Konference, 9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt

forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se [hele konferencevideoen her: https://www.youtube.com/watch?v=hzJCl1xnvvU](https://www.youtube.com/watch?v=hzJCl1xnvvU)

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

Lyndon LaRouche: Sabotage af min politik ved århundrede- skiftet har gjort Korea til en mulig gnist til atomkrig

4. sept., 2017 – Mens verden med bæven ser på Nordkoreas magtfulde demonstration af atomvåben og USA's trusler om krig, mindede Lyndon LaRouche verden om, at det var sabotage af hans politik for »fred gennem udvikling«, først fra George Bush' og Dick Cheneys, og dernæst Obamas, side, som forårsagede den nuværende krise. »Rammeaftalen« fra 1994 under Bill Clinton arbejde på at afslutte Nordkoreas atomvåbenprogram, med inspektører fra IAEA på stedet, til gengæld for økonomisk samarbejde, da Bush og Cheney skrottede den til fordel for militære trusler og konfrontation. Igen i 2002, da den sydkoreanske præsident Kim Dae-jung, med opbakning fra Rusland og Kina, genoptog sin »Solskinspolitik« med at åbne for økonomisk samarbejde med Nordkorea, afviste Bush og dernæst Obama samarbejde, alt imens de beskyldte Nordkorea for at »snyde«.

Kendsgerningen er, at briterne og deres neokonservative kohorter i USA ikke ønsker en løsning, eftersom krisen i Korea retfærdiggør deres bestræbelser på at ramme Kina, økonomisk og militært. Dette bliver klart i dag gennem Washingtons respons til den opfattede trussel fra Pyongyang.

USA's inkompetente ambassadør til FN, Nikki Haley, sagde i dag ved hastemødet i FN's Sikkerhedsråd, at Nordkoreas leder Kim Jong-un »tigger og beder« om krig og sagde, at USA er i færd

med at udarbejde et udkast til en resolution, der skal til afstemning i næste uge, og i hvilken »USA vil anse ethvert land, der gør forretninger med Nordkorea, som et land, der hjælper deres hensynsløse og farlige atomare hensigter« – dvs., at målet er at ramme Kina, såvel som også Rusland. Finansminister Steven Mnuchin, Wall Streets aktiv i Trump-administrationen, sagde søndag til Fox News, at han arbejdede på sanktioner, der ville medføre, at »enhver, der ønsker at handle eller gøre forretninger med [Nordkorea], ville blive forhindret i at handle eller gøre forretninger med os«. Han taler formentlig om at udelukke visse kinesiske banker og selskaber af USA's finansielle system – hvilket er sindssygt.

Dette gør det ligeledes klart, at målet også er at ramme Trump, mere bestemt hans bestræbelser på at opbygge et arbejdsvenskab mellem USA og både Kina og Rusland, og som er baggrunden for den igangværende »farvede revolution« imod ham af forrædere i begge partier.

Selv tweetede Trump, at Kina »forsøger at hjælpe, men uden meget held«, og beskyldte Sydkorea for at »formilde«, når det på nogen som helst måde ønskede at indgå i en relation med Nordkorea. General Mattis udstedte en erklæring, der sagde: »En hvilken som helst trussel mod USA eller dets territorier – inklusive Guam eller vore allierede – vil blive mødt med en massiv militær respons, der både er effektiv og overvældende.«

På den anden side udstedte den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins kontor en erklæring, der sagde: »Korea er et land, der har oplevet en krig mellem brødre. Krigens ødelæggelser bør ikke gentages i dette land.« Moon har udtrykkeligt erklæret, at præsident Trump har forsikret ham om, at der ikke bliver nogen militæraktion imod Nordkorea uden Seouls godkendelse. Ikke desto mindre optrapper Moon-regeringen tempoet for deployeringen af THAAD-missiler i dets land (på trods af stærk opposition fra Kina og Rusland) og diskuterer med Washington, deployeringen af amerikansk, strategisk militærudstyr i Sydkorea, inklusive et atomarmeret hangarskib og strategiske

bombefly.

Både Kina og Rusland fordømte kraftigt Nordkoreas atomtest, men gjorde det klart, at Washingtons afvisning af forhandlinger med Pyongyang, eller af at indskrænke sine militærøvelser, der truer Nordkorea, ligeledes er ansvarlig for krisen. »Det er min personlig opfattelse, at der slet ikke ville have været nogen konflikt, hvis USA var holdt op med at bevare konflikten«, sagde den russiske vice-premierminister og præsidentielle udsending for Fjernøsten, Yuri Trutnev, til TASS. »Hver gang, Nord- og Sydkorea synes at være ved at komme overens, og spændingerne begynder at lette, begynder der straks nogle flådeøvelser, der endda understreger en plan for øvelser, hvis formål er at angribe Pyongyang, hvilket er en direkte provokation«, sagde Trutnev.

Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, sagde mandag til reportere, at Nordkorea må være meget klar over, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner forbyder sådanne aktiviteter. Men Geng tog også afstand fra truslerne mod Kina. Han sagde, at Kina anså det for uacceptabelt »med en situation, hvor vi på den ene side arbejder for at løse dette spørgsmål fredeligt, men hvor vore interesser på den anden side udsættes for sanktioner og sættes på spil. Dette er hverken objektivt eller rimeligt.«

China Daily skrev i en leder: »Der er ingen tvivl om, at handlingerne fra den Demokratiske Folkerepublik Koreas side ... er grov overtrædelse af relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og har voldt alvorlig bekymring i området og globalt. Men det hjælper ikke situationen, at Trump tweeter angreb på DFK og kritiserer Sydkorea og Kina.« Lederartiklen fortsætter med at fremføre, at »den fundamentale fiasko for Trumps strategi er, at den sætter for store håb til en stramning af sanktionerne, en strategi, der i årtier har vist sig at være en fiasko«. Lederartiklen fortsætter »Hvis Trump har ret, når han siger, at Kina 'forsøger at hjælpe, uden meget held', så skyldes det, at USA ikke har lyttet til Kinas

råd, såsom at genoptage sekspartsforhandlingerne og direkte kontakter mellem USA og DFK og acceptere den 'tosidede suspendering', hvor USA og Sydkorea stopper deres militærøvelser og DFK suspenderer sine atomtests.«

Putin, Xi Jinping, Abe, Moon og andre vil mødes i denne weekend, nogle på det igangværende BRIKS-møde i Xiamen, og dernæst på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, hvor Korea vil stå højt på dagsordenen.

Et svangert øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 4. sept., 2017 – De aftaler, der nu indgås på BRIKS-topmødet, der finder sted 3.-5. sept. i Xiamen, Kina, og som er forbundet med det umiddelbart efterfølgende Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, i det fjernøstlige Rusland, vil få stor betydning for udformningen af menneskehedens fremtid i resten af dette århundrede. BRIKS er, som Kinas præsident Xi Jinping påpegede her, en helt ny skabelse inden for verdenspolitik – det er ikke en alliance, men et partnerskab, på vegne af interesserne hos både partnere og dem, der ikke er partnere. Og selv om dets medlemmer alle er lande under udvikling, så er BRIKS nu ansvarlig for 60 % af al vækst i verdensøkonomien i officiel målestok – og for meget mere i en sand videnskabelig målestok. BRIKS eksemplificerer, ligesom Bælte & Vej Initiativet, som det er nært forbundet med – såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen – det nye paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har været de intellektuelle fortalere for. Geopolitik har totalt slået fejl. BRIKS er den bølge, der fører til fremtiden. Hvor er det uheldigt, at amerikanere og vesteuropæere ikke må læse om dette og stifte bekendtskab med det; i så fald ville den stærke tendens mod en fornyet moral og enhed i nationen, som

vi nu ser bryde ud i hælene på katastrofen med orkanen Harvey, være endnu stærkere.

Det er ikke tilfældigt, at endnu en farlig Koreakrise bryder ind på netop dette håbefulde øjeblik, som signaleres af BRIKS-topmødet og disse forandringer i USA, der finder sted fra det ene øjeblik til det næste. Se på, hvor det finder sted – på Kinas grænse, og på grænsen til Rusland, og til USA's traktatpartner Sydkorea, og tæt på Japan. Vil vi give lov til, at dette potentiale bliver sprængt i luften? – evt. sammen med en hel masse andet? Under diskussioner om denne seneste Koreakrise i dag sagde Lyndon LaRouche, at det var et direkte resultat af »udefrakommende kræfters« ødelæggelse af den succesfulde politik til at forebygge krig gennem udvikling, som han havde fastlagt i 1990'erne.

Under diskussioner i dag påpegede medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Diane Sare, det potentiale, der pludselig mærkes i USA, for, at Kongressen, præsidenten og det amerikanske folk kan komme sammen på vegne af dette lands reelle behov, som det udtrykkes i Lyndon LaRouches Fire Love fra juni 2014, og i USA's tilslutning til den store verdensmission for menneskehedens fremme, som nu anføres af Kina og Rusland.

Vi nærmer os det historiske momentum for fundamentale forandringer, som vi i så lang tid har forberedt.

Foto: Et møde mellem BRIKS-ledere og ledere af delegationer fra inviterede stater. Xiamen, Kina, 5. september, 2017. (en.kremlin.ru)

USA gennemfører sin anden test af B61-12 atombombe

29. aug., 2017 – I går meddelte USA's National Nuclear Security Administration (NNSA), at det havde gennemført sin anden flyvetest af B61-12 atom-tyngdekraftbombe. Testen, hvor to komplette bomber – minus den fysiske atompakke, der får bomben til at eksplodere – blev nedkastet fra et F-15E angrebsfly, »evaluerede våbnets ikke-atomare funktioner og flyets evne til at kaste våbnet«, iflg. NNSA's pressemeddelelse.

Ud over at erstatte forældet elektronik, tilføjer B61-12 en Precision Guidance Kit (PGK) til forbedret nøjagtighed, samt en funktion, der kaldes »dial-a-yeild« (hvilket vil sige, at man kan tilpasse sprængstofmængden til f.eks. et mindre mål – som f.eks. ikke er en millionby), og som kritikere siger sænker tærsklen for anvendelse af atomvåben.

»Den kendsgerning, at man gennemfører test af denne modifikation af atombomben, indikerer, at USA fortsætter et accelereret oprustningsprogram af sit taktiske atomarsenal i Europa, såvel som også, at både Washington og Bruxelles overvejer et scenario med begrænset atomkrig i Europa«, sagde den russiske militæranalytiker Igor Korotchenko til RIA Novosti.

Mikhail Ulyanov, direktør for det Russiske Udenrigsministeriums Afdeling for Ikke-spredning og Våbenkontrol, sagde til RT: »Amerikanske militærspecialister hævder, at denne bombe vil være mere etisk og mere anvendelig, fordi den har en større nøjagtighed og resulterer i mindre katastrofale følger for civile, hvis den bruges over store områder. Dette afstedkommer den konklusion, at, når de anvendes operationelt, så kan sådanne bomber objektivt set sænke tærsklen for anvendelse af atomvåben. Vi ser dette som

en negativ hovedeffekt af det igangværende opgraderingsarbejde.«

Ulyanov påpegede ligeledes, »De seneste variationer af B61-12 bomberne er også designet til deployering til territorier i flere NATO-lande i Europa, til brug for en del af de såkaldte atommissioner, der involverer piloter fra alliancens atomvåbenfri medlemslande. Ifølge vores vurdering, så er dette i modstrid med forpligtelserne i Traktaten om ikke-spredning af kernevåben.«

Produktion af B61-12 forventes at begynde i marts 2020.

Foto: B61-træningsenhed, beregnet til jordbesætning. Den kopierer nøjagtigt formen og størrelsen af en »live« B61 (sammen med dens sikkerheds-/væskemekanismer), men indeholder kun inerte materialer.

Bring USA ind i det Nye Paradigme, Nu!

Af Helga Zepp-LaRouche

Jeg er meget glad for at tale for jer, for dette giver mig lejlighed til understrege for mit eget perspektiv, hvorfor jeg mener, at dette er det mest dramatiske øjeblik i historien, i vores levetid. Hvis dette går den rigtige vej, kunne vi være i et fuldstændig nyt paradigme, i en ny form for relationer mellem nationer på meget kort tid. Og, hvis det går den forkerte vej, ville vi meget hurtigt være tilbage i en kurs for konfrontation med Rusland og Kina, som vi havde med den tidligere administration. Og, i betragtning af alle krisepunkterne og situationens drama, kunne det føre til

Tredje Verdenskrig og civilisationens udslettelse.

Så imellem disse to muligheder kunne spændingen ikke være større, og det sted, hvor denne kamp udkæmpes, er selvfølgelig USA.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING AUGUST

2017:

Der var intet russisk hack!

Den 21. august kunne man læse en kronik i Berlingske Tidende, skrevet af Thomas Winkler, Danmarks ambassadør i Rusland, med overskriften: Truslen fra Rusland: realiteter og reaktioner, og tilføjelsen: Rusland og Putin er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sin militære magt, bare fordi man har den. [Se: <https://www.b.dk/kronikker/truslen-fra-rusland-realiteter-og-reaktioner?referrer=RSS>]

Kronikken er et brud med den vedvarende skræmmekampagne, der har været i danske og vestlige medier, og som hævder, at vi står over for et farligt og irrationelt Rusland under Putin, der når som helst kan angribe Baltikum, Polen eller andre NATO-medlemmer. Efter at have talt den officielle doktrin efter munden med »Der er ingen tvivl om, at Rusland satser på at opbygge sin militære magt. De russiske væbnede styrker gennemgår en markant modernisering, der gennemføres omfattende øvelser, og russiske kampfly og flådefartøjer provokerer bevidst både her og der«, så sætter ambassadøren tingene i

perspektiv gennem at lægge lidt tal på bordet: »Man skal dog passe på ikke at overdrive den russiske militære kapacitet. Rusland regner ganske vist med i 2017 at bruge 17 pct. af statsbudgettet på de væbnede styrker, men i købekraft ser det anderledes ud. Det samlede russiske forsvarsbudget for 2017 er således på ca. 48 mia. dollar, mens det samlede NATO-forsvarsbudget er på 915 mia. dollar og det amerikanske alene på 616 mia. dollar – ca. tre gange mere end det samlede russiske statsbudget på 280 mia. dollar.«

»For det andet er tilstedeværelsen af en militær kapacitet heller ikke det samme som viljen til at anvende den. Rusland, herunder præsident Putin, er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sine militære kapaciteter, bare fordi de er der.« Derefter fremstiller ambassadør Winkler Putin og Rusland som en rationel faktor i den internationale situation, der først, når de ikke har andre muligheder for at forsvare deres vitale nationale interesser, kan finde på at agere militært, som vi så det i Georgien, Ukraine og Syrien, men som hellere vil samarbejde med Vesten end føre krig. Ambassadøren mener derfor, at vi burde have dialog og økonomisk samarbejde med Rusland i stedet for konfrontation.

Ambassadør Winklers kronik er et kærkomment realitetstjek på et tidspunkt, hvor vestlige politikere, med bl.a. den danske forsvarsminister i front, lader sig flyde med den internationale mediekampagne og forsøger at tale den russiske trussel op for at retfærdiggøre, at vi ikke normaliserer relationerne med Rusland og samarbejder om de store fælles udfordringer, men i stedet rustet til krig. En krig, hvor USA og Vesten måske har de største materielle ressourcer, men som ikke kan vindes, fordi vi alle blot ville gå til grunde i et mareridt af eksploderende brintbomber, der kunne udrydde menneskeheden for godt her på jorden.

I ambassadørens udmærkede kronik mangler der dog et realitetstjek på et afgørende punkt, i den nuværende

fortælling om, hvorfor vi må ruste os til krig imod Rusland. Ambassadøren gør dog ikke op med den største af de løgne, der er det søm, som hele fortællingen om Ruslands onde intentioner nu hænges op på: Fortællingen om, at Rusland hackede sig ind i det amerikanske valg for at skade Hillary Clinton og fremme Donald Trump, og dermed gjorde sig skyldig i et angreb på selve det vestlige demokrati. Det bliver også brugt som ammunition i kampagnen for at få afsat præsident Trump og forhindre hans forsøg på at normalisere relationerne med Rusland.

Denne store løgn om, at Rusland hackede sig ind i det demokratiske partis servere, er der til gengæld en gruppe patriotiske, pensionerede, amerikanske efterretningsfolk, militærfolk og it-specialister fra organisationen *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) i USA, der endegyldigt har modbevist. Som man kan læse i deres memorandum til den amerikanske præsident (se side 3), så kan det fysisk bevises, at tilvejebringelsen af kompromitterende e-mails fra Den Demokratiske Nationale Komité ikke kunne stamme fra et »hack«, men må skyldes, at en Whistleblower lakkede disse e-mails.

Denne dokumentation er indtil nu blevet mørklagt af størstedelen af den internationale presse og hele den danske, men som vi også skriver i det følgende, så er denne mørklægning ved at blive brudt med en stor artikel i USA's ældste avis, og et liberalt ikon i kampen for de sortes rettigheder, *The Nation*, som er blevet efterfulgt af dækning i Bloomberg News og en lang række mindre aviser. Kan dette memorandum bringes til hele offentlighedens kendskab, så vil det korthus af løgne, som bruges til at fastholde verden på en kurs imod kaos og krig, kollapse. Så er vejen banet for en oprydning i den vestlige efterretningssump og den uhørte mediemanipulation, som vi har oplevet det seneste år.

Denne oprydning kræver dog også, at det bliver blotlagt, hvem det egentlig er, der har forsøgt at underminere USA og få

afsat Donald Trump gennem »Russia-gate«. Som vi kan dokumentere i det følgende, så er kilden til denne kampagne ikke de amerikanske efterretningstjenester, selv om de har spillet en uhørt forfatningsstridig rolle i deres angreb på præsidenten, men de britiske efterretningsorganer, der har tilvejebragt størstedelen af den falske »dokumentation«, der i pressen er blevet fremstillet som »beviser« på Trumps uetiske relationer med Rusland.

Hvis denne information kommer til offentlighedens kendskab, så er vejen måske banet for, at USA og EU kan stoppe konfrontationen og krigsdansen og i stedet indgå i et direkte samarbejde med Rusland og Kina i det gigantiske Bælte & Vej-Initiativ, der er i gang med at revolutionere verdensøkonomien, gennem at give alle verdens nationer mulighed for økonomisk udvikling. Lad nu derfor også andre institutionelle personligheder med indsigt i de faktiske forhold i verdens brændpunkter høre deres stemme i lighed med ambassadør Winkler og VIPS-folkene, og få fjernet det løgnens tæppe, der forsøger at forhindre menneskehedens fortsatte samarbejde og fremskridt.

Download (PDF, Unknown)